

Yedi Ömre Bedel

– Dilaraaksoy · 18 Şubat 2026

Cönk, kaderine ısmarlama bir yalnızlık doldururken gözleri bana kaydı.Ufukta birini arıyor gibi baktığım acılı gözlerimde, tereddütün nişan aldığı bir düzenektim.Birdenbire o geldi.Umursamaz yanıyla hemen fark edildi.Başkalarına yaz, ben ona hep kıştım.İlık günleri ilik gibi çekip mutluluğumdan, tablolara cenk olmuştu.Yedi gol, yedi ömrün de harap malikanesinde hizmetli olan kraliçe çocukluğumun pas verilmez patlak topuyla atılmıştı sanki.Kalede ben; sol ayak ile bana ait o zamansız gollerin, yedi ömre bedel ödendi paslaşmasıyla lirik adamın kollarına değmez yoksul düşlü doluştum.İçime kadar dolup, dışıma kadar taşamayandım artık.Geceler uzun; dudaklarımın nemini kaybettiği aşkları yavan,saadeti bülbülü ise sesini kaybedendi.Şakıyamazdık.Ayrılık, kademeli, kıdemli, nispet ve EYT'ye kurban giden gençliğimin melodramı.Bu masada aşk yok.Kustuk, küstük, küflüydük.Bakma ağladığıma; gözleri mahmur, yoz balım; denemeye abdest aldırıp harflerimi Müslüman yapan tek adamdın.

Dilara AKSOY